

تأثیر بی‌نظمی در تحلیل دینامیکی فزاینده

محمد رضا قلیانی^۱، پیمان ترکزاده^۲، سعید شجاعی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه دانشگاه تحصیلات تکمیلی صنعتی کرمان

۲- استادیار بخش مهندسی عمران دانشگاه شهید باهنر کرمان

۳- استادیار بخش مهندسی عمران دانشگاه شهید باهنر کرمان

mr.ghaliani@gmail.com

خلاصه

امروزه استفاده از ساختمانهای نامنظم بدلیل دارا بودن شکل خاص و ظاهری زیبا رو به افزایش است. وجود نامنظمی در سازه‌ها بخصوص در هنگام وقوع زلزله باعث ایجاد نیروهای اضافی در سازه می‌شود. علاوه بر آن وجود رفتار غیر خطی هندسه و مصالح سازه باعث می‌شود که تحلیل‌های استاتیکی با فرض رفتار الاستیک برای اجزاء سازه نتواند پاسخ‌های واقعی سازه را بعنوان یک خروجی قابل اطمینان ارائه کند. تحلیل دینامیکی فزاینده (IDA) روشی مناسب برای استخراج پاسخ‌های نامنظم می‌باشد. در این تحقیق با استفاده از نرم افزار Opensees که توانایی مدل‌سازی رفتار غیر خطی سازه را دارد، تأثیر نامنظمی روی منحنی‌های IDA بررسی شده است. در این مقاله ۳ قاب منظم و نامنظم (در جرم یا ارتفاع) با در نظر گرفتن ضوابط لرزه ای آیین نامه ۲۸۰۰ ایران طراحی شده اند مورد بررسی قرار گرفته اند. نتایج نشان می‌دهند که نامنظمی سبب ضعف در عملکرد سازه می‌باشد.

کلمات کلیدی: سازه نامنظم، تحلیل دینامیکی فزاینده، اندازه شدت، شدت خرابی

۱. مقدمه

به طور کلی برای تحلیل سازه‌ها روشهای مختلفی وجود دارد. روشهایی همچون تحلیل استاتیکی خطی که رفتار تمامی اعضاء سازه را در محدوده خطی در نظر می‌گیرد و کلیه نیروهای وارد بر سازه حتی زلزله را با روشهای موجود در آئین نامه‌های مختلف به بارهای استاتیکی تبدیل کرده و به سازه اعمال می‌کنند. این کار به دلیل سهولت در تحلیل انجام می‌شود بنابر این بدیهی است که در سازه‌های نامنظم دارای خطاهایی به دلیل ساده سازی‌های فراوان باشد. به همین دلیل مهندسان روشهای دیگری را جایگزین این روش کردند. روش تحلیل استاتیکی غیر خطی فزاینده (Pushover) تا حدی وضعیت را بهبود بخشید. در این روش، با فرض غیر خطی بودن مصالح از طریق روشهایی همچون استفاده از مفاصل غیر خطی، مدل کردن چشمه اتصال و... مدل غیر خطی سازه ایجاد می‌شود. پس از مدل سازی، بارهای جانبی بصورت الگوهای از پیش تعیین شده به سازه اعمال می‌شوند. این الگوها شامل حالت بار نقطه ای، مثلثی و مستطیلی می‌باشد. پس از بارگذاری به یکی از حالت‌های معرفی شده، تغییر مکان هدف با روشهای موجود، محاسبه و نیروهای جانبی تحت الگوی مشخصی تا رسیدن به تغییر مکان هدف افزایش می‌یابد. تغییر شکلها و نیروهای داخلی اعضاء در هر سطحی از تغییر مکان محاسبه می‌گردد. ضعف این نوع تحلیل در نحوه بار گذاری آن می‌باشد، چرا که ماهیت نیروی موثر جانبی در سازه یعنی زلزله یک ماهیت رفت و برگشتی است که بهتر است با همان حالت اصلی به سازه اعمال شود. علاقه‌مندان به انجام این تحلیل برای آشنایی بیشتر با پارامترها و ملزومات تحلیل استاتیکی غیر خطی می‌توانند به دستورالعمل FEMA-۳۵۶ مراجعه کنند [۱]. با توجه به ضعفهایی که روشهای استاتیکی دارند روشهای تاریخچه زمانی برای کارهای مهم و تحقیقاتی پیشنهاد می‌شود. حال اگر سازه بصورت غیر خطی هم مدل شده باشد طبیعتاً نتایج با واقعیت تفاوت کمتری خواهند داشت. در سال ۲۰۰۲ آقایان Cornell و Vamvatsicos روشی را تحت عنوان روش تحلیل دینامیکی فزاینده یا افزایشی (IDA) ارائه کردند [۲]. این روش شامل مجموعه ای از تحلیل‌های تاریخچه زمانی می‌باشد که با فرض غیر خطی بودن سازه، رفتار سازه را از مرحله رفتار الاستیک تا مرحله غیر خطی و حتی ناحیه فروریزش توسط نمودارهایی که به نمودارهای IDA معروف هستند نشان می‌دهند. در سال ۲۰۱۰ آقای بهروز اصغریان و همکاران تحقیقی را روی عملکرد لرزه ای انواع قابهای خمشی کوتاه و بلند، با استفاده از تحلیل IDA انجام دادند [۳]. در نتیجه این تحقیق متوجه شدند